

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 73.

W NIEDZIELĘ DNIA 10. WRZEŚNIA 1797.

Z Krakowa d. 10. Sierpnia.

Dnia wczorayszego Xiążę Pułtusi Szembek, Biskup Płocki po 10 dniowej chorobie, w 77 roku życia swego pożegnał się tu z tym światem. Oczyrzna utraciła w nim dobrego obywatela, duchowieństwo przykład dobrego pasterza, a ubóstwo opłakuje w nim swego dobroczyńcę. Daleki od szpetney namiętności pakowania w kufry złota, umiał ten Pan szlachetnie majątku użyć; nędza i potrzeba doznawały zawsze iego szczodrey ręki.

Z Paryża d. 20. Sierpnia.

Nieprzestają tu ieszcze różoych trwożliwych wieści rozpuszczać; z tym wszystkim naywiększa dotąd w Paryżu spokoyność panuje. "Różne partye, mówi jeden z tuteyszych dzienników, zapewniają, że się tylko do obrony gotują, a żadna z nich o planie zaczepki nie myśli. Oby wspólna obawa, albo roztrpność zapewniła nam na długo powszechną spokoyność! "

Mury Paryża są zawsze kartkami oblepionymi, w których tak nazwani patryoci

do powstania są wzywani, i tuteysze dzienniki mówią, że w radzie 500 potrzeba się w krótcie ważney mocy spodziewać, od której wiele będzie zależało.

Rostropni dziennikarze tuteysi starają się słusznie zatrwożone niebezpieczeństwem umysły pocieszać, nie obrażając żadney partyi. Oto są uwagi dla tych, którzy o Buonaparte o Cesarze i Rubinkonie mówią. "W czasie, o którym mówicie, rzeczypospolitey Rzymskiej nie był już tylko cień; senat i lud nie były tylko pokrywką intryg Cesara i Pompeusza; złoto i żelazo mianowało urzędniki; armie nie znały już inney oyczyzny nad obozy, innych ustaw nad rozkazy jenerałów; pani świata, potrzebowała pana, i wyciągała do nayspierwszego ambitnego ręce, któryby się ośmielił włożyć na nią kajdany. .... Cesar maszerował do Rzymu pod pozorem uczynienia ludowi przeciw uciskowi senatu sprawiedliwości; lecz iekież pozor sćiągnie Buonaparte pod mury Paryża? Przydzież bronić wolności, uciskając reprezentantow ludu? utrzymać konstytu-

ową, przywracając strach nazad?... Cesar był otoczony niezwyciężonemi legiami, w prawionemi przez dziesięcioletnie zwycięztwa do wojny; żołnierze byli jego żołnierzami, ale nie rzepltey; był pewien ich wierności i mężstwa dla siebie; ślepe narzędzia ambicyi swego jenerała, służki zapalone aż do fanatyzmu jego woli, gotowe rzucić się w ogień na pierwszy znak, nie czytali żadnych dzienników, nie czynili żadnych mocy; nie zdolni do zastanowienia się, nie umieli tylko słuchać. Lecz Buonaparte kommanderuje obywateli rozumujących, polityków, filozofów, metafizyków, roztrząsających, rachujących, naradzających się, i nie oaktaniających się do słuchania, nie znając wprzód przyczyn... Paryżanie! bądźcie więc względem Buonaparte spokojni; zagroził wam, ale nie przyydzie; Cesar nie groził, tylko sam przyszedł. Jenerał Włoskiej armii ma nadto roztropności, nie żeby się miał w nasze kłotnie mieszać; czyni on dokładnie co do niego należy. Gdzież może mu być lepiej jak na łonie swej rodziny, i na tarze samej jego chwały? Potym odważywszy swe przeznaczenia na wadze polityczney, uzna zapewne, iż protektorat rzeczypospol. tych Włoskich dogodniejszy byłby wynadgodzeniem za jego waleczne czyny, mniej obmierzłym, a tak świetnym jak tron nawet Francuzki, który zbarawiony krwią ostatniego prawego króla, mógłby jeszcze być najpierwszym uzurpatora, coby się powazył na nim usiąść.

” Znajdują się rojalści w Francyi, mówi drugi dziennikarz pozwalam; ale większy mają liczbę, których utrata wszystkich tego, co posiadali, prześladowanie, któ-

re ucierpi li, przywiodło do nędzy i wprawilo w rozpacz, wszyscy inni nie są tylko rojalści z mniemania; rozumiają że taki rząd jest dogodniejszy dla Francuzów, jak ten co przyjęli, albo jaki im nadano; lecz, rojalści tego rodzaju, chcieliby przez nowe zaburzenia rewolucyi nowej widzieć swoje systema dopełnione? Ja trzymam że nie; mówię, że dalecy od tego, aby mieli burzyć to co jest, i podawać się na niebezpieczeństwo polegnięcia pod szczęstkami tereźniejszey budowli, będą się owszem starali utrzymać, wydoskonalić ją, i zostawią swe nadzieie czasowi i mniemaniu publicznemu. Obwiniają reprezentantów osprzysianie im; ale od rozpoczęcia swoich sefssy coż zrobili? Chcieli otrzyść trzy wielu nieszczęśliwych, chcieli oczyścić konstytucyę z obrzydłych ustaw rewolucyynych, któremi ją otoczyli ci, co przez swoje zdradliwe podehlebstwa staraia się ją, tak jak przeszłą obalić. Chcieli zbliżyć do tej konstytucyi religią powszechnie jeszcze we Francyi wyznawaną; chcieli za przykładem wszystkich prawodawców świata, wyjąwszy tylko naszych, umiarkować przepisy religii z ustawami, tak aby religia mogła być użyteczną ustawom, i żeby ustawy zapewniały i wspierały religią. Otoż to chcieli zrobić; powiedźmy szczerze, możeż się to przeciwnym rewolucyi, zburzeniem rządu nazwać? Nie, to jest owszem chęcią zachowania go jest to zainteresowanie wszystkich Francuzów do jego bytu, jest to ustalenie go.”

Z Meudon wyprowadzono 17 armat, obawiając się, aby ich burzyciele nie porwali, i na rozkáz jenerała Angereau do szkoły woyskowej zaprowadzono. — Ten

generał umawiał się po kilka razy z znanym dawniej w Wandzie generałem Santerre. — Znany pułkownik 21 regimentu dragonii obywatel Malo został od dyrektoryatu złożony.

Jakobini kilka insurrekcyjnych wydziałów ustąpili. Niektórzy z nich, mówią tutejsze pisma udali się do sklepów gdzie kopierszycy przedali i portret Buonaparte dla rozdrażnienia żołnierzy nogami deptali. Jakobini dodali też same pisma, których do zastraszenia obydwóch rad użyć chciano, grożą teraz tym samym, którzy ich użyć chcieli. Wiele członków dawnych insurrekcyjnych wydziałów, i inne osoby żądali, aby ich nakoniec użyto do pewnych czynności. Ustawicznie mówią o mających nastąpić aresztach, rzezi &c. Przyjaciele Baboeufs szczególnie się teraz srożą; ale policya o wszystkim jest uwiadomiona.

Na kommandanta gwardyi ciała prawodawczego, jedni generała Ferino drudzy Menou przeznaczają.

Rząd nasz, iak zapewniają nie jest wcale skłonny do oddania Mantui Austrii. Generał Buonaparte ma za powrotem margrabiego de Gallo do Udine żądać kategoryczney odpowiedzi, na wszystkie punkta, na które się dotąd nie mogli zgodzić. Odpowiedź jego zadecyduje los negocyacyi; a tym czasem obydwie strony czynią żywe przygotowania do wojny. Zakłócenia nasze wewnątrz przyczyniły się iakże do przeciągnięcia negocyacyi.

Generał Auxon, który w Tulonie kommanderował, został złożony.

Wiadomości z południowej Francyi zapewniają, że tam wszyscy są za terazniejszą konstytucją, i gdyby ciało pra-

wodawcze atakowane było, wszystkie tam tutejsze departamenta wezmą się do broni. Generał Liegard, który dotąd w Marsylii kommanderował, jest do Włoskiej armii posłany.

W Toulouse mimo, zakazu towarzystwo ludu wciąż się utrzymuje, i członki okrysu konstytucyjnego często się znawu schodzą.

Tutejszy Hiszpański konsul odebrał z Madrytu wiadomość o strasznym trzęsieniu ziemi w Hiszpańskiej Ameryce, gdzie wielkie szkody porobiło. Cała ziemia stała między Santa - Fe i Parama jest spustoszona; miasto Quito ma być w gruzach zawalone. To trzęsienie ziemi dało się przez 14 dni więcej lub mniej czuć; liczba ludzi, którzy tam życia postradali, jest w jednych wiadomościach 10,000 w drugich 40,000 podawana. Wielkie góry popadały się, a rozne rzeki inny bieg wzięły. Więcej iak 50 lat nie doznał ten kraj tak okropnego zdarzenia; wiadomość o nim w 27 z Hawana do Madrytu przybyła. Dalszych szczegółów ieszcze oczekują.

Słychać, iż wice admirał Morard de Galles, który teraz naszą Bresteńską flotą kommanderuje, prosił dyrektoryatu dla starości swojej uwolnienie go od służby. Na prozbę złożonego kontra admirała Bouvet pozwolił dyrektoryat, aby jego postępek w wyprawie przeciw Irlandyi od wojskowego sądu roztrząsniony był.

Dwa regimenta jazdy, które przy Courbevoy stały, mają być do Paryża ściągnięne. — Generał Bernadotte jest tam wkrótce oczekiwany.

Administracye departamentowe muszą dać ministrowi wewnętrznemu sprawę iak święto rolnictwa d. 10 messidor (28 lipca)

ca) pogromadach obchodzone było, kto się dystyngował, &c. \

Między zabranemi świeżo przez naszych korsarzy okrętami znajdują się jeszcze 4 Portugalskie z Brazylji, mające 4 mill. wartości, i wiele Amerykańskich, między któremi na jednym z nich znajdowało się 35 Irlandczyków uchodzących z swej oyczyny do Nowego Jorku.

Do Dole przybył znowu ten batalion, który tam 18,000 liw. żądał, i którego przeznaczenie jeszcze nie wiadome.

Xzę Pokoju doznaie zawsze w Madrycie nowe zaszczytów. Teraz został na zawsze reprezentantem miasta Burgos, i wydano rozkazy, aby mu w stolicy, iako generałowi kapitanowi armii wojskowej honory czyniono, co tylko tam dla królewskiej familii zachowane było.

Monitor mieści w sobie list, który generał Hoche z Wetzlar d. 24 termidor (d. 11 sierpnia) do B. Amerykana w Paryżu pisał: "Rumienię się, mowi między innym w tym liście, na pytania, które mi w liście swoim d. 18 termidor czynił. Schronienie, które mi na łonie Twey familii offerujesz, jest pewnym dowodem Twojej przyjaźni dla mnie; lecz wolę się na łonie mey własney familii pozostać. Gdybym był na moment występny, byłoby natychmiast moje ukaranie nastąpiło. Z resztą, gdyby kto chciał przeciw Paryżowi maszerować, obrąby sobie najbliższą drogę, nie dzielłby swych woysk i nie zostawiałby przy nich. Ja sam kazałem woysku na granicy stanąć. Mowią że woysko na drodze do Paryża 60,000 liw: wybrało. O gdybyć jenerałny sztab Sambry i Mozy miał 60,000 liw: do swojej dyspozycji, mieliby iego officyerowie konie, i

nie robiliby dla służenia niewdzięczney oyczyźnie długow. Mnie jest dobrze we Francyi; dla czegoż bym się miał do Szwaycar udawać? Procz tego prositem o sąd dla siebie. Spodziewam się, iż narod Francuzki pozna raz swych prawdziwych nieprzyjaciół; wskażę mu tych, którzy go oszukują, i od których ma się jedynie pomocy spodziewać. Na ostatnie Twoje pytanie nie odpowiem. Armia, którą kommanderuję jest republikancka. Bądź zdrow Kochany B. trzymam z moimi przyjaciółmi i nie dbam na szemrania nikczemnych ludzi. ,,

Widać nakoniec, mowi daisieyszy redaktor, śmieszność trwogi, którą wględem owego marszu woysk do Paryża, w obywateli, może dla pomnożenia rozdwojenia, chciano wpoić. Jest już dowiedzione, że te woyska ani przeciw Paryżowi, tym mniej przeciw Peckin maszerowały; przechod ich na Ferré Aiais był omyłką, która wnet postrzeżoną i poprawioną została. Pewną jest teraz rzeczą, iż te woyska do Brest do wyprawy przeciw Irlandyi iść miały, czego nie potrzeba było rozcierać; ale gdy wszystkich oczy na te woyska obrocone zostały, wielką przysługę Anglii ostrzegając ią zrobiono.

Z Paryża d. 22. Sierpnia.

Wiadomość, o której dziennik l'Éclair doniosł, iakoby tu d. 19 kurjer z podpisem ostatecznego pokoju z Cezarzem przy był, dotąd się nie potwierdziła.

Jenerał Bernadotte przybył tu z Włoch. Jenerał Buonaparte napisał przez niego z głównej kwatery d. 22 termidor (d. 9 sierpnia) następujący list do dyrektoryatu;

Obywatele Dyrektorowie!

Powiedziałem wam o 21 chorągwiach po bitwie pod Rivoli zdobytych, a nie odesłałem wam tylko ich 15- do 16: teraz odsyłam wam przez generała Bernadotte resztę, które przez zapomnienie zostały się w Peschiera. Ten przeznacny generał, który najprzód na brzegach Renu nabył chwały, jest teraz jeden z tych officerow, którzy do chwały Włoskiej armii istotnie są potrzebni. On kommanderuje trzema dywizjami, które na granicach Niemiec stoją. Proszę was odesłać mi go jak najprędzej do Włoskiej armii nazad. Nie mogę opuścić tej okazji, abym tu walecznym dywizjom jego, i wojskom, które roku przeszłego od armii Sambry i Mozy do Włoskiej armii przybyły, nie oddał pochwały, którą im za ich usługi winien jestem. We wszystkich okazjach, gdzie im się tylko nieprzyjaciół pokazał, odparli go, i w czasie przeprawy przez Tagliamento, i pod czas ataku przy Gradisca, okazali owe męstwo, ową pałającą gorliwość dla stawy narodu, która tylko republikanckim żołnierzom przystoi. Zobaczycie w generale Bernadotte najstalszego przyjaciela Rzeczypospolitej, który jak z swego myślenia, tak równie z charakteru nie zdolnym jest do kapitulowania jak z nieprzyjaciółmi wolności, tak z swoim honorem.

Podpisano *Buonaparte*.

Minister wojenny Scherer z przyczyny wielkiej dotąd dezercyi w wojsku naszym, wydał do departamentow okólnik, w którym między innym tak mowi: "Doświadczę się z korespondencyi z generałami, że wiele żołnierzy pod pozorem, iż gdy punkta przedugodne już są podpisać

oyczyzna nie potrzebuie więcej ich uslug, z służby uchodzą. Najważniejszą jest ztym rzecą, odkryć tak niebezpieczny błąd i przeszkodzić aby się nie wkorzenił. Przez ogrom naszych armij, i gdy będą w stanie, jeżeliby potrzeba było z dzielnością zacząć na nowo wojnę, możemy jedynie naszych nieprzyjaciół do pokoju przymusić, zrobić go pożyteczniejszym i spieszniej go otrzymać. Dezercya, przez ostatecznie naszey potęgi, wcale przeciwnie skutki sprawić może: ożywi nadzieję naszych nieprzyjaciół, pomnoży ich pretensye i koniecznie zerwanie negocyacyj z sobą pociągnie &c. „ Obywatel Scherer nakazuje wykonanie ustaw przeci w dezertrom, i rozkazuje jeżeliby gwardye miejscowe nie dostateczne były, użyć siły zbrojney przeciw nim &c.

Jeden dziennikow dzisiejszych przywodzi opołożeniu Paryża co następuje: "Zdaie się, iż odstąpiono projektu atakowania otwarcie w masie ciała prawodawczego lub pojedynczo członkow jego. Nie, prawodawcy! nie zabiją was, nie skazą, nie uwiężą, nie rozpruszą; ale was wiarzmo niewoli w trąca, jeżeli wszystkiej mądrości, wszystkich sił i całego waszego rozumu nie użyjecie. Użyją sposobu do poddania was, którego wy nie przewidujecie, i który was nieznacznie do tego przyprowadzi, że już nie będziecie więcej w stanie uczynienia najmniejszego odporu. Ustanowią bowiem u ministra policyi kancelaryą oddalawczą; tą bronią, przeciw której wy nic rzecz nie możecie, bo jest podług konstytucyi, wszystkie administracye zdeorganizują, i ludzmi osadzą, którzy większości rządu są przychylni, i ciało prawodawcze przed armiami spotwarzy

li. Główniejsze miejsca osadzą jenerałami, którzy konstytucyą gwałcić pozwolą, a tych oddadą, którzy iey bronili."

Jenerał Angereau wydał do żołnierzy 17tey dywizyi następujący ordynans: "Obywatele! Miłość porządku i przywiązanie do waszych powinności, były dla nas pewną rękocymłą, że na głos waszych komendantów, których wam ustawa szanować nakazuje, nie będziecie nieposłusznemi; z tym wszystkim doszły mnie skargi przeciw niektórym wojskowym w Paryżu. Są one dowodem zapomnienia zasad niektórych żołnierzy, którzy część zbroyny siły składają. Kolledzy, posłuchajcie mego głosu! Zbroyna siła musi osoby i własność szanować; ten jest cel iey ustanowienia; taki jest głos szczerzego przyjaciela ustaw i porządku, taki wyraz jenerała, który sobie za honor ma wolnemi ludzmi komenderować i ludzmi, którzy są godni bydź wolnemi. Przypomniycie sobie, iż honor, ten wierny przewodnik Francuzkich żołnierzy, utraciłby swoją wartość, gdyby te prawidła nie były skazówką waszego sprawowania się. Honor nie byłby ieynym udziałem waszem, gdybyście między wami cierpieli ludzi, którzy są zdolni, dać się uwieść wiarłomnym doradcom, którzy iedynie za cel mają poróżnić was z spokojnemi obywatelami, i utrzymywać niezgodę, któraby wolności i publicznemu bezpieczeństwu szkodzić mogła. Zbłąkanie iednego żołnierza, może cały regiment w pogardę podać, i szkodliwe mniemanie przeciw wojskowym mundurom wzniecić; wiecie, iż złoczyńcy nadużyli tych mundurów dla popełnienia zbrodni, które złemysłni bezwstydnie żołnierzom przypisali. Dla poświęcenia sprysiężonych hańbie

ich zbrodni, i dla odwołania wiarłomnych ich zamachów, rozporządza się ni-niejszym, iż którykolwiek żołnierz po capstrzyku nie znajdzie się w swoich koszarach będzie aresztowany i wojskowo sądzony."

Wiesć iakoby dyrektoryat dwóch komisarzy do Włoch wysłał, dla wywiadzenia się dokładnie o postępkach politycznych i wojskowych jenerała Buonparte, jest bez żadnego gruntu rozpuszczona.

P. Necker nie jest ieszcze od dyrektoryatu, ale tylko od departamentu Paryzkiego z emigrantów listy wymazany.

Dyrektoryat wysłał znowu do rady 500 poselstwo względem skarbu.— Nawiększa spokojność panuje tu wciąż.

Minister wojenny oświadczył dozorcóm sali, że z Meudon &c. armaty do Paryża pościągano, dla schronienia ich przed złemysłnemi, któreby łatwo opanować mogli. Jenerał Angereau, który tam przytomny był, rzekł z tej okazji do iednego członka rady starszych: Ja, iako rodak Paryża, nigdy się tym nie spodzę, abym miał krew Paryżanów przelewać, i nigdy nie dopuszczę aby reprezentacya narodo-wa była zaczepiona.

Trunoy Moliera i la Fontaine, które z kościoła S. Jozefa wyniesiono, stoją ieszcze w kurdygardzie sekcyi Brutusa, i czekają równie iak ciało Tureana, które przed muzeum historyi naturalney stoi, gdzie ich kazą przenieść.

Kilka bankructw pokazało się tu zowu.— Inskrypcye stoją dziś 15 liwr: 10 s. za sto.

Wczoray zdał Thibaudeau radzie 500 ważny rapport o poselstwie dyrektoryatu względem dawniejszego marszu wojsk do

Paryża, adresow armii &c. " Rzeczo-
spolita Francuzka, rzekł, zamyslała już
Europie nadać pokoy i spocząć pod cie-
niem swych laurów. Jakiz zły wrog
rzucił między różne publiczne władze
ziarno niezgody, podniecił nazad do-
mową woynę i zewnątrz nią zastraszył?
Czas już zakończyć zamieszki, przywro-
cić nazad ufność i każdą władzę w swych
granicach postawić. Wy sami obywatele
Reprezentanci, musicie dać pierwszy przy-
kład do przywrocenia iedaosci. Kommis-
sya, imieniem ktorey wam rapport zdaię,
nie chce się zagłębiać przeciw komu owe
woyska do Paryża były przeznaczone;
czas dopiero prawdę odkrycie, i chcemy
wierzyć że w tym pomyłka była. Ale co
się tyczy naradzania armioy, to jest naj-
większym występkiem przeciw wolności.
Cozby to był za stan rzeczy, gdyby ci,
co broń w rękę trzymają chcieli się do o-
bywatelskich interesow mieszać? Obok
patriotycznych wyrazow, widać w tych
adresach największey kary godne proie-
kta; ostatnie są dziełem fakcyi i partyi
cudzoziemskiey. Nie, waleczni woiowni-
cy, wy nie usłuchacie tych poczwat, nie
pogrązycie waszey oyczyzny nazad w a-
narchii. Nie zdrzeliteście z nieukonten-
towania czytając w iednym z tych adres-
sow, że w ciebie prawodawczem jest zro-
biony plan do przywrocenia nazad króle-
wskiej władzy? i ten co pisał te słowa
żyje ieszcze, dyrektoryat nie przedsię-
wziął zadnych przeciw temu środkow, i
wy możecie się republikanami nazywać!
Jak to! w wolnym narodzie naradza się
wodz armii, lub pozwala się naradzać!
Gdyby się ieszcze podobny przypadek zda-
rzył, to lepiej się śmierci poświęcić, iak

w obmierzałey niewoli żyć. Dyrektorowie!
dzisiaj adresy przeciw ciału prawodaw-
czemu obrocone były, jutro będą przeciw
wam! biada tey władzy która panowanie
swoie na mocy armii chce ugruntować!
Dyrektoryat przestąpił swe pełnomocnic-
two, i nikczemnym sposobem wymowił a-
dresy woyska; postępek iego wart jest na-
gany. Pokoy, pokoy! oto jest iedyny cel
zakończenia naszey nędzy. Jak godnem
kary byliby ci, którzy by go ieszcze od-
wledź chcieli! Bezwątpienia znajdują się
ieszcze ludzie, co sobie smiesznym pro-
iektem obalenia rzeczypospolitey pod-
chlebiają. Mówią że się znajdują zdray-
cy; więc ich ukarać. Mówią ospiskowych;
więc odkryć ich. Nie, nigdy żołnierze nie
uwierzą, żeby ciało prawodawcze było
przeciwne pokoiowi. Historya okaże, czy
nie zdarzenia, które we Włoszech zaszły,
były przyczyną do odwleczenia pokoju.
Możemyż wszystko, pochwalić, co we
Włoszech zaszło? mogą być traktaty
bez waszego zezwolenia zawierane? Nowe
wolne kraie we Włoszech, nie będą poty
sprzymierzeńcami Francyi, poki wy tego
nie pochwalicie: ich rząd będzie dwoy-
znaczny, ich wolność bez podpory, jeżeli
uczynione w tey mierze związki i traktaty
nie będą w tey izbie ratyfikowane. Mo-
wiono, iż ciało prawodawcze miało być
atakowane. Ale odkogo? Od fakcyoni-
stow? - Jedno słowo w proch ich obroci.
Od żołnierzy? Ci nie białą się za morder-
cow. Od dyrektoryatu. Ta myśl wznieca
oburzenie; i wy jeżeli to przypuścić mo-
żna, znajdziecie w swem męztwie w nie-
przewidzianych zdarzeniach nadzwyczaj-
ne sposoby. Oby rozdwienie między wła-
dzami ustalo! Słuchajcie co wam mówią:

z jednej strony wykorzystanie royalistów, a z drugiej terrorystów. A wy żołnierze, których dziś krytykować, a jutro dziwić mu się, pamiętajcie, iż ciążą nad wami jest cyta delą konstytucyi, którąście zaprzysięgli. Thibaudeau proponował potym dwa projekta, których jest treść takowa: Każde naradzenie zbroyney siły jest występkiem, a rozsyłanie przez nią adresow czynem buntu. Żołnierze, którzy się zgródzą do naradzania, mają być surowo ukarani. (Tu przepisuje Thibaudeau różne stopnie kary.) Nakoniec proponował, iż spiski przeciw dyrektoriatowi, ciążą nad wami i konstytucyi od trybunału kryminalnego tego departamentu sądzone być mają, w którym ciążą nad wami rezydencie. Rapport Thibaudeau kazano drukować.

W radzie starszych, zdawał Tronçon du Coudray o tymże poselstwie rapport, i także poganił postępki dyrektoriatu względem adresow armii, czego powinien być nie dopuszczać. Nakoniec wezwał radę starszych aby się zrobiła pośredniczką między radą 500 i dyrektoriatem, i jedność między nimi przywrócić.

Z Medyolanu d. 15. Sierpnia.

Moiemania polityczne względem dalszego prowadzenia wojny, i względem zawarcia pokoju są we Włoszech podzielone. Ci, co wierzą w wojnę, upatrują otwarcie nowej kampanii w staranności z jaką fortyfikują fortece, w pomnożeniu wojsk i w sekretnych rozkazach, iakie Buonaparte, mowią, od dyrektoriatu odebrał odmówienia Cesarzowi Mantui, którą margrabi de Gallo obiecał. Ten jenerał, dodając, nie mogąc dotrzymać swego słowa, zostawił staranność negocyacyi jenerałowi Clarke, a sam nie mieszczą

się do nich więcej, przepisuje z Medyolanu całym Włochom prawa. Ci, co wierzą w pokoy, pretendują, że margrabi de Gallo naklonił Cesarza do poświęcenia Mantui rzeczypospolitey Francuzki, która tam będzie trzymała swoy garnizon, a Cesarz Jmć dostanie wynadgrózenie w większej części stałej ziemi Weneckiey.— Zapewniają, iż Francuzi z wyspy Korfu i innych wysp Weneckich departament łożyli. Co do Wenecyi, iey byt przeszły jest ieszcze wątpliwy; przewidują że ona będzie przymuszona żądać przyłączenia się do rzeczypospolitey Cysalpińskiej, która może z przyczyny iey wielkich długow nie będzie ją chciała przyjąć. Ministrowie iey nie są od żadnego dworu uznani, na iey protestacye nigdzie nie mają żadnego względu, tak że wszystko zapowiada upadek rzeczypospolitey Weneckiey.

Z Madrytu d. 7. Sierpnia.

Rząd nasz starając się coraz bardziey ścięsnąć S. inkwizycyą, zakazał temu trybunałowi, pociągania do sądu swego, karaniania, męczenia wszelkiego cudzoziemca z przyczyny religii. Celem tego rozporządzenia, jest ułatwienie mieszkańcom innych narodow podróżowania po Hiszpanii, bawienia tam i osiadania, bez najmniejszey boiaźni doznania najmniejszego udrczenia z powodu sumnienia.

Z Kadyx d. 3. Sierpnia.

Angielski admirał lord St. Vincent odesłał już swoie bombardowe statki do Gibraltaru; nazad. Cztery wojenne okręty od iego flotty wystane są do iakiegoś tajemnego przedsięwzięcia; niektórzy rozumiają, iż one przeznaczone są do wynadgrózenia naszych bogatych okrętow z Ameryki.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W NIEDZIELĘ DNIA 10. WRZEŚNIA 1797.

Z Londynu d. 22. Sierpnia

W piątek odprawilo się tajemnie ga-
binetowe posiedzenie, na którym postowie
Cefarski i Portugalski byli przytomni. No-
wo zawarty pokoy między Francją i Por-
tugalią maia w banku za poprzednika po-
wszechnego pokoju; bo co tylko się onim
dowiedziano zaraz poszły w górę papie-
ry o ieden procent, lecz potym znów spa-
dły.

Na jednym pocztowym okręcie przy-
był z depezsami kapelan P. Morton Eden
z Wiednia. W sobotę wyjechał ztąd ku-
ryerem do Lill P. Brooks z odpowiedzią
rządu na ostatnią lorda Malmsbury ode-
zwę. Treść depepszow wciąż głębokim po-
krywaią milczeniem.

Wielki kanclerz, P. Pitt i P. Dundas
przepędzą miesiąc przyszły na pobrzeżu
morza.

Xiążę Wallii oddał wizytę oboygu kró-
lestwu w Weymouth.

Lord Viscount Mountmorres w domu
swoim na ulicy Jork wypalił sobie piątku

zeszłego z pistoletu w głowę. Zinkwizy-
cyy, które względem niego czyniono, poka-
zało się, że na kilka czasow przed samo-
boystwem nie ze wszystkim przy dobrych
był zmysłach. Sąd więc inkwizycyyoy dał
wyrok: Lunacy (odeyście od rozumu)
przez co dobra od konfiskaty uratowane
zostały. Dziedzictwo tytułu i włości o-
biął brat jego Henryk Morris.

Opisanie podróży ostatniego poselstwa
do Chin, którą P. Jerzy Staunton, iako se-
kretarz lorda Macartney w tym poselstwie
wydał, wyszła już z druku. Ludność Chin
wynosi podług iego rachunku do 333 mill.
z których sama stolica Pekin 3 mill. w so-
bie zamyka. Pierwszy on jest autor kto-
ry wyiasnił skąd hieroglificznych gło-
sek, i pokazał przyczyny dla których się
Chinczykowie dotąd hiroglificznego sposo-
bu pisania trzymają, oznaczając nim row-
nie wyrazy iak rzeczy.

Stawny pieszy wendrownik Spillard
przybył niedawno do Bristol. Podroz ie-
go po Europie, Turcyi Azyatyckiej po

Afrycei Ameryce wynosi 89,000 mli Angielskich, które dla zebrania botanicznych i mineralogicznych postrzeżeń pieszo odbył.

James Pitmann zawołany terazniejszymi czasami skąpiec, z wielkim ukontentowaniem swoich sukcesorów w Exeter pożegnał się z tym światem. Zostawił majątku 200,000 f. sz. tak zaś był bardzo oszczędny iż dwór dostojności szlacheckiej puszczał warogę, a sam w ciasnej nąciętej u wieśniaka chatupie mieszkał. W ostatniej swojej słabości ani doktora, ani sługi z boiaźni expensy nie trzymał, i przez cały rok świecy w domu nie palił.

Nasza kanałowa flotta składa się z 31 liniowych okrętów, flotta lorda St. Vincent z 28, Flotta admirała Duncan z 18, siła morska w Indyach zachodnich z 20, a wschodnich i przy wyspie dobrej nadziei z 15.— Na wzmocnienie floty admirała Duncan poszło jeszcze 3 okręty każdy od 64 armat, a przydawszy do tego 13 liniowych okrętów, które się pod naszymi brzegami znajdują, pokazuje się, że Wielka Brytania ma teraz w aktualnej służbie przeciw Francji, Hiszpanii i Hollandyi 128 liniowych okrętów, a 23 okrętów o 3 piętrach ma prócz tego jeszcze w kommissie. Liczba officyerów służbę morską czyniących wynosi z admirałami do 2945.— Liniowy nasz okręt l'Espiegle przyprowadził do Jarmouth Francuzkiego korsarza le Prodiges od 14 armat i 87 ludzi. Korsarz ow dziwnie zwrotny i szybki zdobył na nas w terazniejszej wojnie 207 okrętów. Oprócz tego przyprowadzono jeszcze 3 Francuzkich korsarzy i od 16 a 2 od 10 armat, i 2 Hollenderskich.

Zapobiegając buchtowniczym rozruchom, do których obywatele brabstwa

Down są skłonni, ogołocoło ich z środków popieran a nieposłuszeństwa rządowi, przez zabranie i uwięzienie ztamtąd do arsenału Belfast bardzo wiele karabinów, pik, pałaszów, pistoletów, bagnietów i armat.

Profesor botaniki w akademii Oxfordzkiej P. Sibthorp senior tamiecznych profesorów, umarł przeszłego tygodnia w 85tym roku życia swego. Zostawił z wielkimi oszczędnościami blisko 100,000 funtów szt. majątku. Majątek rzadki profesora!

Baron Breteuil po pożegnalnej u lorda Grenville audyencji z Anglii wyjechał; córki jego już dawniej do Francji powróciły.

Lord Bridport ciągle z flotą swoją krąży przy Ouessant.

Poiedynki w garnizonie Gibraltaru tak się zagęściły, iż w krótkim czasie 8 officyerów offiarą ich padło.

Zwołanie Irlandzkiego parlamentu do d. 20 września odroczone.

Nadeszłe tu wczoraj przez umyślnego ładem depesze z Madras, były przyczyną nadzwyczajnego zgromadzenia dyrektorów kompanii wschodnich Indyi. Pewny Rajah czyli Xżę w Indyi wschodniej atakował niedawno różnych tam naszych sprzymierzeńców. Napaść pierwszego ściągnęła co było można Angielskiego wojska na positek drugim. Tym czasem (iako tutejsze oppozycyjne pisma donoszą) Rajah nad spodziewało nasze, otrzymał od Tippu Saib pomoc i wojsko Angielskie poraził, położywszy trupem 250 gemeynow i 6 officyerów. Natychmiast więcej wojska z Madras przeciwko Rajah ruszyło, i iako tutejsze ministryalce pisma donoszą, jest tam zupełna spokojność, gdy

Rajah się poddał, nazad przywrócona, tak, iż z Typpo Saib, którego postępek jest nie do pomiarkowania, nie potrzeba się woyny obawiać.

Utrzymywanie woyska w Irlandyi wiele pieniędzy kosztuje; w tych dniach posłano tam znowu 6 beczek srebrnych pieniędzy.

Z Moguncyi d. 22. Sierpnia.

Armia Francuzka Sambry i Mozy tego jest mniemania, iż nawet z Anglią do pokoju przyjdzie. Z tym wszystkim officerowie nie życzą sobie jeszcze do oyczyny powracać, i to jest rzeczą osobliwszą że proch i kule na nowo między woyska rozdano. Jenerał Pichegru jeszcze dotąd w armii Sambry, i Mozy licznych ma wielbicielów.

Minister Króla Pruskiego Baron Hardenberg długo nie przytomny, znowu do Ansbach przybył.

Koadiutor Mogunccki Dalberg z Aschaffenburg do Erfurt powrócił.

Z Frankfurta d. 22. Sierpnia.

W przyszły poniedziałek garnizon nasz wychodzi stąd do obozu pod Schwetzingen, a na to miejsce idą od Schweinfurtu dwa bataliony, Spleny i Mitrowskiego, które przez czas iarmarku tuż koło miasta obozować mają.

Podług listow z Manheimu Arcy Xąż Karol w krotce ma z Schwetzingen wyjechać na zwiedzenie obozow i rewią woysk przy Donaueschingen. Woyska stojące obozem koło Schwetzingen odprawiają w przod ostatnią musztrę, a potem dopiero główną swoją kwaterę z Schwetzingen do Manheimu przeniosą.

W krajach Niemieckich przez Francuzkie woyska zajętych, iako to w Trewir

skim, Palatyńskim &c. rozkaz wycinania lasow cofniono. Naylepsze drzewa już były republikanckim toporem pocechowane na wyrąb, gdy tymczasem jenerał Hoche tymczasowych kommissarzow nie uznał.

Jenerał Hoche wraz z żoną, armią Sambry i Mozy obieżdza. Z Udine pod d. 11 donoszą, że jenerał Buonaparte na d. 13 był tam spodziewany.

Od wyższego Renu d. 22. Sierpnia.

Gazeta Wetzlarska mówi że Celsarz przekładał Francuzkiemu dyrektoryatowi aby dla ulgi Niemiec armie obydwóch stron cofnąć się mogły, nie zostawiwszy tylko po 12,000 na miejscu; ale dyrektoryat projektu tego nie przyjął.

Wielu Xięży do Francyi wracających Francuzi przy Wetzlar i Koblentz wstrzymali i nazad cofneli.

Pracujących około szanów w Ulm, którzy byli z Bawaryi i innych okolic daley Szwabii do roboty ściągnięni, odesłano do domow; ale na dzień pierwszy września liczba tychże robotnikow do 4000 ma być pomnożona.

Z Tryestu d. 10. Sierpnia.

Listy z Neapolu donoszą, że ten dwor zdaie się być zupełnie pewnym, pokoiu i nie myśli więcey o woynie. Też listy pełne są pochwały dla żony następcy tronu, a siostry Celsarza, która jest powszechnie kochaną, i od kilku dni nie zatrudnia się tylko oglądaniem osobliwości, które za każdym krokiem w tey stolicy postrzedz można. Obywatelka Cacault, żona posła Francuzkiego, z osobliwszą grzecznością była od niey na partykularney audyencyi przyjęta.

Z Bruxelli d. 24. Sierpnia.

Konferencye w Lill trwają wciąż.

Dnia 21 odebrał lord Malmesbury depesze z Londynu, poczym na drugi dzień z kuryerów jednego do Londynu, drugiego do Wiednia wyprawił. Im dłużej tym wyraźniej widać, że Anglia i Austria względem punktów pokoju jeszcze w spólnie czynią.

O stanowisku korpusu wojska, które tyle niespokojności ciętu prawodawczemu narobiło, mamy tu taką wiadomość: Dy-

wizya jazdy jenerała Richepanse stoi w Reimsie. Nie daleko tego miasta jest z 10,000 ludzi założony oboz. W miastach Mezieres, Charleville, Rhetel-Marin i Rocroy stoją znaczne garnizony. Woyska z Givet udały się ku Reims. Między Dinan i Givet wzdłuż Mozy znajduje się z artyleryą przynajmniey 10,000 woyska. Wszystkie te woyska mają rozkaz bycia pogotowiu do marszu.

D O N I E S I E N I A

Licytacya kamienicy w mieście Kazimierzu w ulicy Skawińskiej zwanej pod Nrem 41 sytuowanej z mocy rezolucyi Szll. Magistratu M. Kazimierza w teyże kamienicy na dniu 30 września r. b. o godzinie tey ranney odprawiać się będzie. Ktoby sobie życzył nabycia ma się znajdować w miejscu i o godzinie w wyżej wyrażoney.

Reszta Dobrowolnych Offiar.

Przysięgły Maciuk,	detto		4	detto.
Woyt Kowal	detto	4	detto.	
Arendarz Joskwicz,	detto			1 surowa skorę.
Woyt Zawierzuski,	detto			2 detto.
Prezydent Radomski,	Dubienka			2 pistolety.
W. JP. Rypniewski,	detto			1 szablę.
Karczewska,	detto			1 szlukę płotna.
Rzewuski,	Stulno	10	detto 10	detto.
Znamirowski,	Koyno		4	detto.
Joharska,	detto		1	detto.
2 Gromady,	Nowoziołki	4	detto.	
Woyt Gałązów,	detto	½	detto.	
Chmielewski,	Spas			3 ½ detto.
Państwo,	Megielnica			10 detto.
Konwent Bazyliański,	Chełm	6	detto.	
Arendarz Berkowicz,	Ruda			4 detto.
Woyt Weromow z 2 Gromadami	Tarnow	7	detto.	
Swistum Woyt i Filipiu Przysięg:	Hutcze	4	detto.	
Lubuszuk,	detto	2	detto.	
Państwo,	Koziagora	4	detto.	
detto	Olhowice			8 detto.
Woyt Stach,	detto			4 detto.
Arendarz Laybowicz,	detto			2 detto.
X. Pleban Michocki,	detto			1 detto.
W. JP. Kotowski,	Krzywowolka			2 Szable.
Państwo	Stayno			4 jęczmienia.
Zagora przysięg: Marcyniuk woyt	Cycow	4	detto.	
W. JP. Wereszczyński,	Wereszczyn	4	detto.	
X. Proboszcz Bystrzyski,	detto			6 owsa.
Państwo,	Wola wereszczyńska	4	detto	100 porcy siana.
detto	Swięcica	10	detto	10 detto.
detto	Liszno			4 detto.
detto	Chełm			10 d t o.
detto	Tarnow			4 detto.